

slutning til Oplysningskontorets Henlæggelse under den nuværende politisk-handelspolitiske Afdeling, og at Erhvervene havde givet Tilslutning til Erhvervsraadets Afskaffelse. Det er rigtigt. Udvalget er ogsaa fuldkommen enig om at foreslaa, at Erhvervsraadet bortfalder. Men det er i og for sig ikke unaturligt, at der indenfor Udvalget har været Forslag fremme, der søgte at gaa andre Veje. Man har spurgt Erhvervene, og selvfølgelig maatte disse være højeste Dommer i denne Sag. Man skal aldrig prøve paa at gøre Folk lykkelige mod deres egen Villie.

Den højtærede Udenrigsminister sagde endvidere, at det havde været hans Hensigt at foretage en vis Omlægning af Sagerne, saaledes som de nu fordeles sig paa den handelspolitiske Afdeling og Retsafdelingen. Jeg forstaar formodentlig den højtærede Minister ret, naar jeg siger, at han særlig derved tænker paa en hel Del af de Sager, som henhører under den politisk-handelspolitiske Afdelings første Kontor, og som han udtalte, det havde været hans Hensigt at overføre til Retsafdelingen. Ministeriet havde altsaa Planer med Hensyn til Omlægningen, der i Virkeligheden paa vigtige Punkter faldt sammen med Udvalgets. Det skal jeg naturligvis ikke bestride. Jeg vil ikke bestride Fakta, det kunde ikke falde mig ind. Men det kan jo ikke hindre, at det i og for sig var rigtigt at understrege dette. Og i det Lovforslag, som den højtærede Udenrigsminister fremsatte her i Tinget, kom saadanne Tanker om en anden Fordeling af Sagerne ikke til Udtryk, hvilket formentlig hænger sammen med, at den højtærede Minister vilde gennemføre den ad rent administrativ Vej. Og han understregede stærkt, at han maatte holde paa, at dette var hans Ret. Selvfølgelig er det hans Ret, det vil ingen bestride, og jeg tillod mig ogsaa at bemærke, at en Fordeling af Sagerne i Enkeltheder var det ikke Lovgivningsmagtens Sag at foretage; det maatte Administrationen gøre. Hvad vi havde ønsket, var kun at tilkendegive Retningslinierne ud fra det Grundsynspunkt, som alle Rigsdagens Partier var enige om at hævde med Hensyn til Udenrigstjenestens fremtidige Indretning.

Jeg skal derefter vende mig til enkelte Punkter, som Ministeren særlig dvælede ved. Ministeren understregede, at vi havde været bjergtagne af Forenklingskommissionen, og Ministeren fandt Anledning til at understrege denne Bjergtagelse af Forenklingskommissionen i Forbindelse med det ene Punkt, paa hvilket vi ikke var enige med

den, dette ene, eneste Punkt, hvor vi ikke var enige med Forenklingskommissionen, og sagde, at nu vilde han saa haabe, at Udenrigsministeriet maatte finde den noget vanskelige Mellemvej mellem Udvalgets Opfattelse af, hvad Hensynet til Tjenestens krævede, nemlig Etableringen af en fast Turnus, der muliggjorde en saa fyldig Uddannelse af det yngre Personale som muligt, og hvad Administrationskommissionen henstillede.

Overfor dette vil jeg gerne sige til den højtærede Udenrigsminister, at det synes mig ikke paa sin Plads at tale om en Mellemvej, for naar et Folketingsudvalg, i hvilket alle politiske Partier er repræsenteret, fremkommer med en fuldkommen enstemmig Henstilling paa et vigtigt Punkt, saa maa jeg være af den Opfattelse, at denne enstemmige Henstilling fra alle Folketingets Partier maa være det bestemmende Direktiv for Udenrigsministeriet og ikke en afvigende Opfattelse i en Kommission, som man i øvrigt vurderer højt og paa alle andre Punkter har givet sin uforbeholdne Tilslutning. Netop ved paa et enkelt Punkt ikke at følge denne Kommission, men indtage et andet Standpunkt mener Udvalget at have understreget, hvad der i saa Henseende er det rette at følge.

Hvad i øvrigt Forenklingskommissionens Arbejde angaar, vil jeg gerne benytte Anledningen til at udtale en meget uforbeholden Anerkendelse af dette i dansk Administration visseligen i høj Grad paakrævede Arbejde, og det gælder ogsaa med Hensyn til Udenrigstjenesten. Vi har fulgt Forenklingskommissionen alle de Steder, hvor vi mente, det var rigtigt at følge den, og har derfor ment at burde give dette Udtryk. Det var dog en meget autoritativ Kommission, en Kommission, i hvilken alle Rigsdagens politiske Partier var repræsenteret, i hvilken en Række høje ministerielle Embedsmænd havde Sæde, der først lededes af den nuværende Justitsminister, senere af den daværende Trafikminister, ogsaa disse to sidste Mænd med megen administrativ Indsigt. Det forekommer mig derfor at være velbegrundet, at vi paa en Mængde væsentlige Punkter har taget Hensyn til Forenklingskommissionen og ønsket at understrege Betydningen af dens Indstilling.

Den højtærede Udenrigsminister havde endnu to Punkter at rejse Indvendinger imod; det ene var Indskrænkningen af 3die Lønningsklasse, det andet var Udtalelserne med Hensyn til Stillingen som Raadgiver i Folket. Ministeren beklagede meget den Indskrænkning, der havde fundet Sted af